

Gönül Yara

– Mikdadi · 01 Ocak 2016

Gönül yara

Gönül yara, talih kara, baht küskün
Yeller esti, seller bastı, berdevam
Sultan yıllık, tuğra silik, taht küskün
Eller kesti, diller sustu, berdevam
Boşa yazdım, duyulmadı berhavam
Dert çekilir yürek yanar her anda
Dalkavuklar gezer tozar her yanda
Mutluluktan eser yok hiç bir canda
Herkes küstü, feryat bastı berdevam
Böyle gelmiş, böyle gider der avam

Gözler ufka bakıp durur seraba
Gönüllerin sarayları haraba
Kimi çamur kimi dönmüş türaba
Kimi sustu kimi küstü berdevam
Arıyorum, gönüllerde bir kıvam
Kaderdedir olacaklar âlemde
Defter dürük, kurumuştur kalem de
Bir yazgıdır çektiğimiz elem de
Yazılanlar başa gelir berdevam
Eden bulur, kimseyle yok bir davam
Hak indinde koyunlar da ödeşti
Düşünmeden saçlarıma ak düştü
Hasardayım, yandı yürek tutuştu
Keder, tasa, gam, kasavet berdevam
Bu dünyada bulunmadı bir devam

İçim yanar 'ah' duyunca bir seste
Bübül bile ağlarken her nefeste
Ah vatanım deyip altın kafeste
Elem çeker, figan eder berdevam
Ben ağlarken uzun olur her havam

Mikdadî der ilham ile sezgimiz
Dilden dile köprü olur ezgimiz
Yokuşludur inişlidir çizgimiz
Hayat ömür akıp gider berdevam
Dünya fani, mezar benim yer yuvam

Ozan Mikdadi